

[Landbrugsministeren]

bruget, men som udviklingen på den ene eller den anden måde på flere af områderne nu er løbet fra.

Til det konkrete spørgsmål, som hr. Henning Nielsen stillede, kan jeg svare med det samme, at Husmandsforeningerne har udtalt, at de støtter ophævelse af tilskud til regnskabsføring. Jeg mener faktisk, at det er en understregning af, at vi her har at gøre med nogle love, som man selv fra erhvervsforeningernes side indser det er hensigtsmæssigt bliver ophævet.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 1/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Lovforslaget er fremsat som en følge af boligministerens forslag til en ny realkreditlov, der igen er en følge af et EF-direktiv om realkredit. Det er baggrunden for, at landbrugsministeren foreslår en tilpasning til EF-direktivet med en fortsættelse af et særligt realkreditinstitut for en del af landbrugserhvervets belåning. Hvis vi altså blot skal tilpasse os EF-direktivet og fortsat skal have en speciel tolagsbelåning for en del af landbrugslånene, er forslaget selvfølgelig udmærket.

Men vi mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt er kommet så langt, at vi har truffet be-

slutning om, at vi fortsat skal have en tolagsbelåning, når vi på alle andre områder laver foranklinger og liberaliseringer.

For hvordan passer forslaget med regeringens afbureaukratiseringsplan? Vi har jo her behandlet flere forslag fra landbrugsministeren, og næsten alle forslag, der kommer fra denne regerings ministre, har en bemærkning om, at de er et led i regeringens afbureaukratiseringsplan.

Den sætning mangler i dette lovforslag, og til gengæld kan jeg heller ikke rigtig finde nogen begrundelse for, hvorfor man ønsker at opretholde denne særlige form for låneinstitut. Altså, hvad er ideen med at give en eneret til at udstede eller at belåne med realkreditobligationer i intervallet 45-70 pct. af ejendommens vurdering, når vi i øvrigt ser, at andre områder inden for landbrugsbelåningen godt kan varetages af institutter med enhedsprioritering?

I modsætning til afbureaukratiseringen får vi altså her en bestemmelse om, at realkreditbelåning altså nu skal administreres af, jeg tror, det bliver tre ministre, nemlig boligministeren, industriministeren og landbrugsministeren. Det går altså i modsat retning.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at formålet er at sikre, at DLR fortsat får eneret til at foretage denne belåning, altså bevarer sin hidtidige stilling.

Den næste begrundelse er ekspertisen, og det er da også rigtigt, og der skal da heller ikke herske nogen tvivl om, at vi helt er på det rene med, at DLR besidder en ekspertise til at vurdere og udstede disse lån. Men det er vel ikke det samme som at sige, at andre institutter ikke er i besiddelse af den samme ekspertise.

Endelig er der vel heller ingen, der siger, at denne ekspertise ikke kunne flyttes over i institutter, der giver enhedsprioritering. I øvrigt er der jo også stadig væk mulighed for at oprette institutter, der kan få lov til at forestå enhedsprioritering.

Da boligministerens forslag om en ny realkreditlov blev behandlet, stillede vi nogle spørgsmål til boligministeren om, hvad begrundelsen var for at opretholde disse to særlige institutters særstilling, og de spørgsmål har vi ikke fået nogen besvarelse på. Boligministerens begrundelse var, at det var der tradition for. Landbrugsministerens begrundelse er, at de besidder en vis ekspertise, og det sidste er vi ind-